

ת"פ 48568/10/15 - תביעות צפת נגד חיים הרשברג, יואב הלוי

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 48568-10-15 תביעות צפת נ' הרשברג ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת רות שפילברג כהן תביעות צפת
המאשימה	נגד 1. חיים הרשברג 2. יואב הלוי
הנאשמים	

גזר דין (ביחס לנאשם 1)

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות **הספקת סמים מסוכנים** - לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 **והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית** - לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

עבירת החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית בוצעה בכך שהנאשם מס' 1 החזיק ברכב בו נסע, ביום 6/4/15, בסמוך לשעה 01:15, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 3.6642 גרם נטו מחושב ± 0.4148 , 20.7638, המחולק ל-34 יחידות, וזאת שלא לצריכתו העצמית.

הסמים נמצאו בחיפוש שבוצע ברכב, באזור צומת עמיעד בכביש 90. ברכב נהג הנאשם מס' 2, יואב הלוי, ואילו הנאשם מס' 1 ישב לידו.

יצוין כי הנאשם מס' 1 החזיק בסמים מסוג קנאביס וחשיש לצריכה עצמית.

בנוסף, עבירת הספקת הסמים המסוכנים, בוצעה בשתי הזדמנויות בחודש מרץ 2015, במועדים מדויקים שאינם ידועים למאשימה, בכך שנאשם מס' 1 סיפק סם מסוכן מסוג חשיש, לבחורה, שהייתה אף היא באותו רכב בעת שעוכב וכשבוצע בו החיפוש המשטרתי.

2. ביום 18/12/16 הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינו של נאשם 1, לפיו כתב האישום תוקן למתכונתו

עמוד 1

שפורטה לעיל, הנאשם הודה והורשע ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן. עוד הוסכם בין הצדדים כי הטיעונים לעונש יהיו "פתוחים", בנוסף הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שרות.

אציין, כי ביום 25/9/17 נגזר דינו של נאשם 2, ובהתאם להסדר טיעון שגובש בעניינו הוטל עליו, לאחר קבלת תסקיר, צו של"צ ללא הרשעה.

תסקיר שרות המבחן

3. על פי התסקיר מיום 9/4/17, הנאשם בן 33, רווק המתגורר בתל אביב ועובד כמפיק אירועים, איש יחסי ציבור ומפתח אפליקציות. בנוסף, מסר הנאשם מס' 1 כי הוא בעל אחוזים במועדון בתל אביב, עוד נמסר כי עד לחודש האחרון (ממועד כתיבת התסקיר) ריצה הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עובדות שרות.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, אובחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז ונטל ריטלין, בנוסף נמסר כי הנאשם גילה בעיות התנהגות והתקשה להסתגל למסגרות הלימוד. הנאשם לא גויס לצה"ל על בסיס אי התאמה.

נמסר כי הנאשם החל שימוש בקנאביס בהיותו נער וכי מגיל 20 החל להשתמש באקסטזי בבילויים חברתיים. הנאשם מסר כי השימוש האינטנסיבי בסמים החל בגיל 24, וכי בגיל 27 החל להשתמש בקוקאין.

עוד נמסר, כי הנאשם הינו הבכור במשפחת מוצאו המונה שמונה ילדים, וכי כל משפחתו מנהלת אורח חיים דתי למעט הנאשם עצמו המנהל אורח חיים חילוני. הנאשם תיאר קשיים לאורך השנים להסתגל למסגרות החינוך הדתיות בהן שולב, ואת קשיי הוריו להתמודד עם "חזרתו בשאלה".

שרות המבחן מסר כי לחובתו של הנאשם 4 הרשעות קודמות.

שרות המבחן פירט כי הנאשם הופנה לשרות המבחן עוד בשנת 2000 בהיותו נער בגין עבירות שבל"ר וקבלת נכסים שהושגו בפשע, ומאז טופל ע"י שרות המבחן פעמים נוספות, כשהאחרונה בהן בשנת 2014 בגין עבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

צוין כי במהלך התקופה בה היה בהליך של אבחון בשרות המבחן בגין אותו תיק משנת 2014 - נעצר הנאשם 1 בתיק הנוכחי.

שרות המבחן התרשם כי מעצרו של הנאשם בתיק הנוכחי הציב לו גבול ברור ומרתיע אשר שיקף לו את חומרת מצבו, וכי רק אז הכיר הנאשם 1 לראשונה בקיומה של בעיית סמים. הנאשם הביע אז רצון לקבל טיפול בתחום הסמים והופנה לטיפול.

שרות המבחן מסר כי הנאשם סיים לפני חודש (נכון למועד כתיבת התסקיר) את ביצוע עונש עבודות השרות

שהוטל עליו בתיק האחרון, וכי הוא עדיין משולב ביחידה להתמכרויות.

בהתייחסו לעבירות הנוכחיות - הנאשם מסר כי הרקע לביצוע הוא שימושו האינטנסיבי בסמים בתקופת ביצוע העבירה, שבה עבד כמפיק מסיבות טבע והיה בדרכו להקמת פסטיבל בצפון כשנעצר על ידי השוטרים. עוד מסר כי נהג לקנות קוקאין בכמות גדולה לצריכתו העצמית במהלך ימי הפסטיבל. בנוסף מסר כי הוא נהג לספק סמים לעובדים עמו בהפקות. הנאשם שלל סחר בסמים למטרות רווח. שרות המבחן מסר כי הנאשם חזר והדגיש כי סיפק את הסמים ללא תמורה.

שרות המבחן התרשם כי על אף שהנאשם, לאחר תקופה ארוכה של טיפול, הכיר בבעייתיות באורח החיים שניהל, בהתמכרותו ובהתנהגותו פורצת הגבולות ובמניעים הרגשיים העומדים בבסיסה קיים אצלו קושי להתבונן בחלקיו השוליים.

ממידע מהיחידה לטיפול בהתמכרויות בתל אביב עלה כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא וחיובי, השתתף בטיפול קבוצתי והגיע למפגשים פרטניים ובדיקות שתן שביצע העידו על ניקיון מסמים. העו"ס המטפלת בנאשם ציינה כי ישנה יציבות ובשלות במצבו של הנאשם ובחיוו וכי לאור ההליך המשמעותי שעבר הוא בשל לסיים את ההליך הטיפולי.

הנאשם ביטא נזקקות להמשך קשר טיפולי כגורם תומך ומסייע בהתמודדות עם קשייו היומיים, וגילה מוטיבציה ורצון להשתלב בקבוצה למכורים נקיים במסגרת שרות המבחן.

שרות המבחן ציין את הערכתו כי הנאשם חש חוסר שייכות למשפחתו הדתית, עקב נטישתו את הדת מגיל צעיר, ומצא כי הדבר הוביל לחיפוש שייכות בחברה עבריינית ולהתנהגות אלימה בהיותו נער. צוין כי כיום, בזכות ההליך הטיפולי, תיאר הנאשם תקשורת ישירה עם משפחתו ודיווח על שיפור היחסים. **שרות המבחן התרשם כי הנאשם בחן את מניעיו לביצוע העבירות והבין כי השימוש האינטנסיבי בסמים הוביל אותו לעבור על החוק וזאת גם כמענה לצרכיו וכחיפוש אחר ריגושים ומציאת משמעות וכוח בסביבתו.**

באשר לגורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות ציין שרות המבחן את עברו הפלילי, קשייו הרגשיים, קשריו השוליים ופנייתו לסמים, וכגורמים להגברת הסיכוי לשיקום, ציין שרות המבחן את ההליך הטיפולי המשמעותי שעבר, את ניקיונו מסמים, את היותו מנהל אורח חיים נורמטיבי בשנתיים האחרונות ואת יכולתו ליציבות תעסוקתית.

שרות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה במסגרתו יפקחו על המשך הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות ובסיומו על שילובו בקבוצת מכורים נקיים.

בנוסף המליץ שרות המבחן על הארכת המאסר המותנה בן 5 חודשים העומד לחובתו ועל צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 25/9/17 הגישו הצדדים את טיעוניהם לעונש בכתב, ואף טענו בהשלמה.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה התייחס לערכים החברתיים המוגנים בעבירות הסמים ואת חומרתה של העבירה הנוכחית, נוכח כמות הסם, סוגו וייעודו להפצה ולא רק לשימוש עצמי כפי שנטען על ידי הנאשם, בנוסף התייחס למדיניות הענישה וטען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ב"כ המאשימה ציין כי שרות המבחן שגה בהמלצתו להאריך את המאסר המותנה, שכן לחובתו של הנאשם לא עומד עונש מאסר על תנאי שכן גזר הדין בעניינו הוא מחודש מאי 2016 ואילו ביצוע העבירות הוא מחודש אפריל 2016.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה שנמצאת ברף הבינוני של המתחם לו טען, מאסר על תנאי, קנס כספי ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בכך שלנאשם לא הייתה כוונה לסחור בסמים, כי אם לצרוך אותם יחד עם חבריו. ב"כ הנאשם טען כי למעשיו של הנאשם לא קדם תכנון כלשהו או תחכום מיוחד וכי הנזק הצפוי מהעבירות היה יכול להיגרם לנאשם בלבד שכן הסם היה לצריכתו העצמית, עוד נטען כי אומנם הנאשם סיפק סמים לאדם אחר, אך אין מדובר באדם זר לחלוטין אלא לידידתו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רחבה בה העדיפו בתי המשפט את שיקולי השיקום של הנאשמים ובחרו בענישה מקלה.

ב"כ הנאשם ביקש לסטות ממתחם העונש ההולם ולהעדיף בעניינו של הנאשם את הפן השיקומי, תוך שהוא מפנה להליך השיקום שעבר ולאמור בתסקיר שרות המבחן בתיק הנוכחי וכן לאמור בתסקירי שרות המבחן במסגרת ת"פ 35827-07-12.

לפיכך, ביקש ב"כ הנאשם לגזור על הנאשם עונש שלא יעלה על 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.

ב"כ הנאשם הבהיר כי אינו מתעלם מחומרת העבירה, סוג הסם וכמותו אלא בראש טיעוניו עומד האינטרס השיקומי ולפיכך ביקש להימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם.

6. דברי הנאשם

הנאשם אמר כי רק לפני שלוש שנים הבין כי הוא מכור לסמים, וכי לפני כן סבר שאין שלילה בצריכת סמים, ולא הכיר בהתמכרותו. הנאשם העיד כי הוא חי כיום בתל אביב, לומד קורסים במשפטים ופסיכולוגיה באוניברסיטת תל אביב ומתכוון להתחיל בלימודים לתואר ברמת גן. הנאשם מסר, לשאלת בית המשפט, כי הוא מתפרנס מאפליקציה בשם "משלוחוף" וכי הוא עובד על מיזמים נוספים.

7. מלאכת גזירת העונש נעשית, על פי הוראות תיקון 113 שבחוק העונשין, בשני שלבים עיקריים. ראשית, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי לעבירה, תוך מתן ביטוי מרכזי לעיקרון ההלימה, בהתחשבות בערכים המוגנים בעבירה ובמידת הפגיעה בערכים אלה, מדיניות הענישה הנוהגת ובהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. שנית, יש להציב את העונש בתחומי המתחם שנקבע, וזאת על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בנוסף, יש לבחון את מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מתחומי המתחם שנקבע.

אקדים ואומר כי במקרה זה שוכנעתי לסטות ממתחם הענישה, אשר להשקפתי מחייב ככלל הטלת מאסר בפועל, ולהעדיף את מסלול השיקום.

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו ונסיבות ביצוע העבירה

8. כאמור, הנאשם הורשע בכך שהחזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל העולה על 20 גרם נטו המחולק ל-34 מנות וכן בהספקת סם מסוכן מסוג חשיש, בשתי הזדמנויות.

מדובר בסם המסווג כ"סם קשה", בכמות גדולה, ובשווי כספי רב, העולה בהרבה על כזו המוגדרת לצריכה עצמית.

מנסיבות שלא פורטו בכתב האישום, ואולם הן מוסכמות, עלה כי הנאשם החזיק את כמות הקוקאין הגדולה, שחולקה כאמור ל-34 אריזות, בעת שהיה בדרכו, יחד עם אחרים, ל"מסיבת טבע" בצפון הארץ, אשר הנאשם היה ממארגניה.

הנאשם הסביר לשרות המבחן כי הרקע למעשיו היה התמכרותו לסמים באותה עת וכי הסמים אמורים היו לשמש לצריכתו העצמית במהלך ימי פסטיבל בצפון, אותו הוא היה אמור להפיק, בנוסף מסר כי נהג לספק גם סמים לעובדים האחרים שעבדו עמו בהפקות.

החזקת כמות סם כה גדולה, המחולקת למנות, כמו גם הודאתו כי נהג לספק לחבריו סם, עומדת בסתירה לטענתו כי הסם שהחזיק היה לשימוש העצמי, וזאת על אף הטענה כי הנאשם היה באותה עת משתמש פעיל, ואף מכור, לסמים.

9. עבירות בתחום הסמים פוגעות בערכים מוגנים של בריאות הציבור, שכן הסמים פוגעים בשלומם הפיזי והנפשי של משתמש הסמים וגורמים לנזקים ישירים ועקיפים.

בית המשפט חזר והדגיש את הצורך לעקור את נגע הסמים מהשורש.

ייצור, הפצה, סחר וכן שימוש בסמים טומנים בחובם פוטנציאל לנזק עצום, לא רק למעורבים הישירים בביצוע העבירות אלא לחברה כולה - צרכן הסמים, משפחתו והנפגעים העקיפים מהפעילות העבריינית שנלווית פעמים רבות לעבירות הסמים.

בעקיפין, פוגעות עבירות הסמים גם בערכים מוגנים נוספים, שהנם שמירה על בטחון הציבור ועל רכוש הציבור, שכן קיים קשר מוכח בין צריכת סמים לסוגיהם לבין ביצוע עבירות רכוש, שנעברות על רקע הכורח למימון התמכרויות לסמים. קיים גם קשר בין עבירות סמים לעבירות נהיגה קשות, לתאונות דרכים, ואף להתנהגויות אלימות, הפוגעות בביטחון הכללי בחברה.

חומרתה של עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית נלמדת גם מהעונש שקבע המחוקק בצידה - 20 שנות מאסר.

על הצורך הבהול להילחם בנגע הסמים, עמד בית המשפט העליון לא אחת בפסיקתו. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כב' השופט עמית בע"פ 3172/13 **עלא סואעד נגד מדינת ישראל** (07.01.14):

"על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו."

באשר לחומרת עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ראו את דברי בית המשפט העליון בע"פ 1345/08 **ארקדי איסטחרוב נגד מדינת ישראל** (18.05.09):

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על ₪ 202,000; לעניין סחר ראו סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים."

10. חומרתן הרבה של עבירות הסמים, תוצאותיהן ההרסניות והחשיבות במיגור התופעה הודגשו, כאמור, לא פעם בפסיקת בית המשפט העליון כמו גם הענישה המחמירה המתחייבת בגינן, שיהיה בה להרתיע את הנאשמים ואת זולתם. זאת תוך מתן מעמד בכורה לאינטרס הציבורי, על פני כל נסיבה אישית. ראו לעניין זה את דברי כבוד השופט ג'ובראן בע"פ 9482/09 **שמעון ביטון נגד מדינת ישראל (24.07.11)**:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. "עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים" (ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 12.12.1995).

11. בחינת מדיניות הענישה בעבירות החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, העלתה כי ניתנה ענישה מגוונת, הכוללת, לרוב, מאסרים מאחורי סורג ובריח לתקופות קצרות כארוכות, תלוי בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, בכמויות הסם, סוג הסם וכד'.

א. רע"פ 747/14 **אלי לוי נגד מדינת ישראל (11.02.14)**, המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק כ-5 גרם של סם מסוכן מסוג הרואין, מחולק ל-6 אריזות וכן החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.095 גרם. בנוסף הודה והורשע המבקש בתיק נוסף בגין החזקת כחצי גרם הרואין לצריכתו העצמית. בית המשפט גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל ושני מאסרים על תנאי.

ב. רע"פ 1515/14 **ישראל אוחנה נגד מדינת ישראל (01.04.14)**, המבקש הודה והורשע בעבירת סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, כ-20 גרם, שהוחזקו על ידי אדם אחר. בית המשפט גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל ושני מאסרים על תנאי.

ג. רע"פ 1425/15 **פרוספר טבול נגד מדינת ישראל (05.03.15)**, המבקש הודה והורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 38.375 גרם. הסמים היו מחולקים באופן שחלק מהם הוא החזיק בידיו וחלק במקומות שונים ברכב. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים. המשיבה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי, שכן לאחר מתן גזר הדין הוגש נגד המבקש כתב אישום בגין מכירת קוקאין. בית המשפט המחוזי

החמיר בעונשו של המבקש והטיל עליו 12 חודשי מאסר בפועל והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

ד. רע"פ 1122/17 אלון גולדשטיין נגד מדינת ישראל (05.07.17), המבקש הודה והורשע בעבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונהיגה תחת השפעת סמים. על פי האישום הראשון, המבקש נהג קטנוע כשבגופו תוצרי חילוף של סם מסוכן מסוג קוקאין וכן החזיק בגרבו 5.28 גרם של סם מסוג קוקאין וכן במשקל אלקטרוני. על פי האישום השני, המבקש החזיק בשקית ובה 9 מנות של סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 5.5 גרם וכן קופסה ובה 27 מנות של סם מסוג קוקאין במשקל 13.3731 גרם. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המבקש וגזר עליו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ה. ע"פ 7196/11 מדינת ישראל נגד אביחי ביזאוי (19.06.12), המשיב, בעל הרשעה אחת קודמת, הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 119.6 גרם קוקאין ו-4 כדורי MDMA. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ומאסר על תנאי, זאת בהתחשב בגילו הצעיר, המלצת שרות המבחן והתמשכות ההליכים קרוב לשלוש שנים בהם היה נתון במעצר בית.

ו. ת"פ (ירושלים) 7414-01-15 מדינת ישראל נגד ניסים שגב (26.02.17), הנאשם הודה והרשע בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק שקית ובה 31.37 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

12. כמות הסמים שהנאשם החזיק, סוג הסמים, אשר אינו נמנה עם קבוצת הסמים המכונים "קלים", ונסיבות החזקת הסם, בדרך לפסטיבל - כל אלה מהווים נסיבות חמורות, אשר בעטיין חל על המעשים צל ממשי וכבד של חשש להפצת הסם לאחרים, ברווח כספי או בלעדיו. מדובר, כזכור, בחזקה שבחוק, לפיה הסמים יועדו שלא לשימוש עצמי.

מקובלת עלי גישת המאשימה, לפיה החזקת קוקאין בכמות מסחרית וגדולה כמו כאן, מכתובה מתחם עונשי המתחיל ממאסר בפועל שאיננו בעבודות שרות לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא החל ממאסר של שישה חודשים לריצוי בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזירת עונשו של הנאשם

13. על אף חומרתן של עבירות הסמים, כפי שציינתי לעיל, החלטתי במקרה זה לסטות ממתחם העונש

ההולם ולהימנע מהטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח על הנאשם, לקבל חלקית את המלצת שרות המבחן ולהטיל על הנאשם מבחן לצד מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות לתקופה הקרובה למקסימלית.

סעיף 40ד לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לסטות ממתחם העונש ההולם אם מצא כי הנאשם השתקם או כי קיים סיכוי ממשי שישתקם.

הנאשם ביצע את העבירה הנוכחית בעוד תלוי ועומד נגדו הליך בשרות המבחן בגין תיק סמים קודם, שהעבירות בו בוצעו קודם לכן. מדובר לכאורה בנסיבה קשה לחובת הנאשם, ואולם, על פי המפורט בתסקיר, היווה דווקא התיק הנוכחי, את אותה נקודת מפנה מהותית ומשמעותית, ממנה הנאשם הצליח להתמיד ברצינות במסלול של שיקום, אשר טרם למעצרו בצפון הארץ, בתיק זה, לא הוכתר בהצלחה.

בתיק הפלילי הנוסף והקודם, ת"פ (תל אביב-יפו) 35827-07-12 **מדינת ישראל נגד חיים הרשברג**, הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירות משנת 2011.

באותו תיק נעשה הליך משמעותי בשרות המבחן. התסקיר שהוגש שם התייחס לכך שהנאשם גילה לראשונה שינוי בעמדותיו, לאחר שנעצר בתיק זה.

צוין שם כי הנאשם התחיל בהליך טיפולי ביחידה להתמכרויות, שינה מדפוסי חשיבתו, ונראה כי הטיפול עזר לו להכיר בנזקי השימוש בסמים ובהשפעתם על תפקודו, על כן שרות המבחן המליץ אז להעמידו במבחן למשך שנה וכן להטיל עליו מאסר על תנאי ומאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.

נוכח המלצתו זו של שרות המבחן הגיעו הצדדים, באותו תיק, להסדר טיעון ועתרו להטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר, הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ ירצה 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שרות ועוד עונשים נלווים.

הנאשם המשיך לשתף פעולה באופן מלא וחיובי בהליך הטיפול, השתתף הן במפגשים קבוצתיים ובפגישות פרטניות, וההתרשמות הייתה כי הנאשם ערך שינוי חיובי בחייו, הצליח להבין את הסיבות שהביאו אותו לשימוש בסמים ולבצע עבירות. הנאשם נמצא מעל שנה וחצי במסגרת הטיפולית ובדיקות שתן שמסר העידו על ניקיון מסמים.

שוכנעתי כי ההליך הטיפולי שעבר הנאשם הינו משמעותי, וכי הוא הצליח לשנות את אורחות חייו ואת תפיסותיו. שוכנעתי כי שליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח, כראוי ככלל למי שביצע עבירות מהסוג שביצע הנאשם, תפגע בהמשך שיקומו. מצאתי כי ראוי להמשיך ולנקוט באותה גישה שיקומית שננקטה לגבי הנאשם, בהסכמת המאשימה בתיק שהתנהל נגדו בתל אביב, ושגזר הדין בו ניתן לאחר שהנאשם ביצע את העבירות הנוכחיות.

העבירות כאן בוצעו לפני למעלה משנתיים וחצי, והנאשם הודה בהן בהזדמנות הראשונה.

חומרת העבירות לא תיוותר בגזר דין זה ללא התייחסות, שכן אין בדעתי לקבל את המלצת שרות המבחן כלשונה, שכן לא ראוי להימנע מכל מאסר בפועל.

ואולם, ניתן לבטא נכונה את שיקולי השיקום יחד עם שיקולי הגמול, בהטלת עונש של מאסר בעבודות שרות לצד המשך המבחן.

סוף דבר

14. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות. הנאשם יבצע את עבודות השרות ב"בית לשובע", בכתובת - צ'לנוב 18, תל אביב - יפו.

הנאשם יעסק חמישה ימים בשבוע, 7 שעות עבודה יומיות.

מועד תחילת ריצוי עבודות השרות הוא 14/2/18 ב"בית לשובע", בהתאם למצויין בחוות דעת הממונה על עבודות השרות.

הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים, שעניין איננו צריכה עצמית.

ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. במהלכם יעמוד הנאשם בפיקוח שרות המבחן ויבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר צו זה או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה בגינה הוצא הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ד. קנס על סך 5,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1.2.18 ובכל 1 לחודש שלאחריו עד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ה. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪, להימנע במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום מלעבור עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים. במידה ולא יחתום כאמור תוך 7 ימים, ייאסר ליומיים.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלנהוג ברכב מנועי ו/או להחזיק ברישיון נהיגה למשך חודשיים.

הפסילה תיכנס לתוקפה מהיום, ואולם מרוץ הפסילה יחל רק לאחר שהנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה או תצהיר על פי חוק. הובהר לנאשם, כי הנהיגה אסורה עליו החל מהיום.

מוצגים סמים יושמדו כשגזר הדין לגבי שני הנאשמים יהיה חלוט.

המזכירות תשלח עותק גזר דין לממונה על עבודות השרות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ח, 06 דצמבר 2017, במעמד הנוכחים.